

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj tvrdi da se pobijanom presudom u predmetu T-36/16 krši članak 7. stavak 1. točka (b) i/ili članak 52. stavak 1. točka (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 ⁽¹⁾ te da je pred Općim sudom došlo do povrede postupka zbog sljedećih razloga:

1. Opći sud pogrešno je presudio da registracija spornog žiga nema svojstveni razlikovni karakter potreban za registraciju, suprotno članku 7. stavku 1. točki (b) Uredbe 207/2009. Na taj način Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava.
2. Prva pogreška koja se tiče prava bila je ta što se kvalifikaciju žiga iz obrasca prijave kao žiga u koji smatralo presudnom za utvrđenje pravne naravi žiga što je posljedično utjecalo na ocjenu njegovog svojstvenog razlikovnog karaktera. Opći je sud trebao smatrati da je žig iz obrasca prijave kvalificiran kao žig u koji prvenstveno zbog toga da bi se udovoljilo EUIPO-u sa stajališta administrativne praktičnosti a ne zbog pravnog pitanja. Stoga Opći sud pri utvrđivanju naravi žiga za koji se traži registracija nije trebao uzeti u obzir samo kvalifikaciju žiga iz prijave nego cijeli njen sadržaj, osobito prikaz žiga koji je podnesen uz prijavu. Iz prikaza žiga iz prijave razvidno je da se radi o figurativnom žigu s posebnim obilježjima koja iz njega proizlaze.
3. Opći sud također je trebao uzeti u obzir oblik žiga u kojem je registriran a osobito kako je prikazan u potvrdi o registraciji koju izdaje EUIPO prilikom registracije žiga. Potvrda o registraciji je dokument koji prikazuje oblik žiga u kojem je registriran te ga je Opći sud trebao smatrati odlučujućim prilikom utvrđivanja naravi registriranog žiga. Iz sadržaja potvrde o registraciji, ako je pravilno protumačen, jasno proizlazi da je žig registriran kao figurativni žig u obliku koji je razvidan iz prikaza koji je podnesen uz prijavu. Time što je propustio to učiniti, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava.
4. Druga pogreška koja se tiče prava i povrede postupka odnose se na odbijanje zaprimanja informacije koja je nužna za razumijevanje sadržaja potvrde o registraciji spornog žiga. Taj je dokument objava standarda ST.60 Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo u kojem je navedeno značenje INID kodova koji se općenito koriste za potvrde o registraciji koje izdaju uredi za intelektualno vlasništvo, uključujući EUIPO, radi utvrđivanja naravi i značenja unosa u te potvrde. Značenje INID kodova moguće je utvrditi samo primjenom objavljenog standarda ST.60 ili istovjetnog izvora, a sadržaj potvrda o registraciji može se utvrditi samo uz pomoć značenja tih INID kodova iz tih potvrda. Opći sud je izvor takvih informacija pogrešno smatrao dokazom te je zbog toga pogrešno odbio zaprimiti dokument ili informacije koje sadrži iako se zapravo radi o pravnom tekstu koji je jednakovrijedan rječniku. Da je Opći sud uzeo u obzir interpretativne instrumente koji su mu bili upućeni, zaključio bi da se potvrda o registraciji odnosi na figurativni žig koji se sastoji od prikaza iz obrasca za registraciju. Prvo žalbeno vijeće EUIPO-a je prethodno pravilno protumačilo da žig ima razlikovni karakter potreban za registraciju te je Opći sud u skladu s navedenim to tako trebao utvrditi.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2017. uputio Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu (Poljska) – HR

(Predmet C-512/17)

(2017/C 412/22)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: HR

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000⁽¹⁾, u okolnostima predmetnog slučaja tumačiti na način da je uobičajeno boravište osamnaestomjesečnog djeteta u državi članici koja zbog sljedećih okolnosti odražava određenu integraciju djeteta u društvenu i obiteljsku okolinu: državljanstvo roditelja koji svakodnevno čuva i odgaja dijete, činjenica da dijete upotrebljava službeni jezik te države članice, da je u njoj kršteno i tamo boravilo i do tri mjeseca tijekom roditeljskog dopusta tog roditelja i drugih dopusta na koje je taj roditelj imao pravo tijekom razdoblja praznika, kao i kontakt s obitelji tog roditelja, ako dijete ostatak vremena boravi s tim roditeljem u drugoj državi članici, taj je roditelj u njoj zaposlen na temelju ugovora o radu na neodređeno vrijeme i dijete u njoj održava redovite, ali vremenski ograničene kontakte s drugim roditeljem i njegovom obitelji?
2. Treba li, kako bi se na temelju članka 8. stavka 1. Uredbe br. 2201/2003 utvrdilo uobičajeno boravište osamnaestomjesečnog djeteta koje zbog njegove dobi svakodnevno čuva i odgaja samo jedan roditelj i koje održava redovite, ali vremenski ograničene kontakte s drugim roditeljem, ako se roditelji nisu sporazumjeli o izvršavanju roditeljske skrbi i prava na posjećivanje djeteta, radi ocjene integracije djeteta u društvenu i obiteljsku okolinu u jednakoj mjeri uzeti u obzir povezanost djeteta sa svakim od roditelja ili treba više uzeti u obzir njegovu povezanost s roditeljem koji ga svakodnevno čuva i odgaja?

⁽¹⁾ SL 2003., L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. rujna 2017. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Vetsch Int. Transporte GmbH

(Predmet C-531/17)

(2017/C 412/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Revident: Vetsch Int. Transporte GmbH

Tuženo tijelo: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Prethodna pitanja

1. Treba li uskratiti izuzeće prema članku 138. Direktive Vijeća 2006/112/EZ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, za isporuku unutar Zajednice iz jedne države članice, ako porezni obveznik koji obavlja tu isporuku u drugu državu članicu doduše u drugoj državi članici prijavi stjecanje unutar Zajednice povezano s prijenosom unutar Zajednice, ali prilikom kasnije transakcije koja se oporezuje u drugoj državi članici počini utaju poreza, na način da nepravilno prijavi isporuku unutar Zajednice oslobođenu poreza iz te druge države članice?
2. Je li kod odgovora na prvo pitanje relevantno je li porezni obveznik u trenutku isporuke unutar Zajednice već imao namjeru počiniti utaju poreza u vezi s kasnijom transakcijom s tom robom?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1.